

ДЪРЖАВЕНЪ ВЪСТНИКЪ

излиза

за сега 2 пѣти въ седмицата, сръда и сѣбота.

Годишна цѣна на „Държавенъ Вѣстникъ“

за въ Княжеството е 12 л. за повѣнъ съ прибавление на пощенскитѣ разноси.

ЗА ВСЯКАКВИ ПУБЛИКАЦИИ

се плаща

за 1 редъ въ стълбецъ отъ $\frac{1}{2}$ страници 40 стот. а за такъвъ въ $\frac{1}{3}$ с. 30

Поръчки и писма за „Държавенъ Вѣстникъ“

се испращатъ до Администрацията въ Министерството на Просвѣщението

ГОД. III.

СОФИЯ, сѣбота 27 юний 1881.

БРОЙ 44.

Негово Императорско Величество Александръ III благоволи да награди Негово Височество Князь Александра съ орденътъ на Св. Александръ Невский. Орденътъ се испрати съ едно саморъчно писмо отъ Негово Императорско Величество.

По Министерството на Правосъдието.

УКАЗЪ

№ 504.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I.

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

Споредъ доклада на Наштътъ Министръ на Правосъдието отъ 14 юний 1881 г. подъ № 115

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Статья I. Да назначимъ досегашния сѣдебенъ приставъ при Кюстендилския окръженъ сѣдъ Петра Иванова, за мировий сѣдия въ Кюстендилъ.

Статья II. Да назначимъ досегашния секретарь на Софийския околийски мировий сѣдия Якова Портново, за сѣдебенъ приставъ при Кюстендилския окръженъ сѣдъ.

Статья III. Да назначимъ Андрея Мисканова, за сѣдебенъ слѣдователь при Софийския окръженъ сѣдъ на мѣсто вакантно.

Статья IV. Да назначимъ Христа Пашанкова за сѣдебенъ приставъ при Шумненския окръженъ сѣдъ, на мѣсто вакантно.

Статья V. Да назначимъ Илия Савова за мировий сѣдия въ Върбишката сѣдебна околия (Шумненский окр.), намѣсто Василия Козлова, когото да отчислимъ съгласно съ неговата промба.

Статья VI. Исполнението на настоящий указъ възлагами на Наштътъ Министръ на Правосъдието.

Издаденъ въ гр. Варна на 14 юний 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Министръ на Правосъдието П. Х. Стаматовъ.

По Минист. на Народното Просвѣщение.

УКАЗЪ

№ 498.

НИЙ АЛЕКСАНДРЪ I

Съ Божия милость и народната воля

Князь на България.

По предложението на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение, представено Намъ съ докладътъ му отъ 10 юний 1881 год. подъ № 1895,

ПОСТАНОВИХМИ И ПОСТАНОВЯВАМИ:

Ст. I. Да се даде едновременна помощъ отъ шестотинъ лева на селото Бучинъ Дервентъ (Соф. окр.), за доискарване училищно здание.

Ст. II. Да се даде едновременна помощъ отъ петстотинъ лева на селото Бракевци (Искрецка околия, Софийски окръгъ) за сѣщата цѣль.

Ст. III. И двѣтъ тия сумми да се взематъ отъ опредѣленната въ расходний бюджетъ на Министерството на Просвѣщението статья за помощъ на общински училища.

Ст. IV. Исполнението на настоящий указъ се възлага на Управляющия Нашето Министерство на Народното Просвѣщение.

Издаденъ въ г. Варна на 14 юний 1881 година.

На първообразното съ собственната рѣка на Негово Височество написано:

Александръ.

Приподписалъ:

Управляющия Министерството на Народното Просвѣщение: Др. Конст. Иречекъ.

По Военното Вѣдомство.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО въ Варна на 14 юний 1881 година, изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 26.

Опредѣляватъ се на служба: Габровскиятъ окръженъ врачъ докторъ Бочаровъ — въ Софийската № 1 на Негово Височество дружина — врачъ.

Превоздатъ се: Отъ Русчукската № 23 пѣша дружина подпоручикъ Шавринъ — въ Свищовската № 15 дружина.

Уволняватъ се отъ служба: Орханийскиятъ окръженъ войнски началникъ капитанъ Короленко.

Отъ Ломъ-Паланската № 7 пѣша дружина поручикъ Наперсковъ.

Военний Министръ Генералъ Эрнротъ.

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО въ Варна на 14 юний 1881 година изволи да издаде слѣдующий

ПРИКАЗЪ

№ 27.

Опредѣляватъ се на служба: Лѣкарътъ Афанасиевъ, като се зачисли въ Радомирската № 3 дружина на длъжностъ дружиненъ врачъ.

Отчисляватъ се: Търновския окръженъ войнски началникъ капитанъ Чорба отъ занимаемата му длъжностъ обратно въ Разградската № 22 пѣша дружина.

Пречисляватъ се въ запасъ: Отъ Видинската № 10 пѣша дружина подпоручицитѣ Кочимитовъ и Пѣвѣвъ.

Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 42.

По моя докладъ на Негово Височество за откриванье умственното разстройване у рядовия отъ Еленската № 21 дружина Петко Цанева отъ дружиннитѣ врачове, въ което болно състояние той не веднажъ е бѣгалъ отъ служба и за което бѣше осъденъ отъ Гарнизонний сѣдъ на едногодишенъ тѣмниченъ затворъ, — Негово Височество благоволи да прости на рядовия Цанева наложенното му отъ сѣда наказание и да се не чете въ щрафа.

Туй обявявамъ за изпълнение.

Ст. София, 21 юни 1881 г.

Военный Министръ Генералъ Эрнротъ.

П Р И К А З Ъ

№ 44.

Негово Височество благоизволи да награди съ знакъ отъ Военный орденъ рядовиятъ отъ конния полкъ Петръ Христовъ за отличия, които той показалъ миналата година при подавлението разбойничествата на Истокъ.

Ст. София, 23 май 1881 г.

За Военный Министръ, товарищъ неговъ

Подполковникъ Поповъ.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ.

ОПРЕДѢЛЕНИЕ

№ 163.

Върховний Кассационенъ Сѣдъ, на 16 май 1881 г. въ въ Общото Събрание отъ двѣтъ Отдѣления, въ слѣдующийтъ съставъ: Предсѣдателствующий Василий Мишайковъ, Членове: Иванчо Пенчовичъ, Гавриилъ А. Моравеновъ и Теодоръ С. Бурмовъ, при Секретарьтъ Найдень Беневъ и въ присѣтствието на Прокурора Христо Стояновъ, слуша предложеныйтъ отъ Предсѣдателствующийтъ, на основание на 4-й п. на 64 ст. отъ Сѣдоустройството, за рѣшение слѣдующийтъ въпросъ: Да ли е необходимо и отъ сега нататкъ да се подаватъ и приематъ Кассационнитѣ жалби срѣщу окончателнитѣ рѣшения на Общитѣ и на Мировитѣ Сѣдилища по този редъ, който е установленъ отъ циркулярното предписание на Върховнийтъ Кассационенъ Сѣдъ отъ 12-й Юни 1879 г. подъ № 11, или е по добръ, този редъ да се замѣни на основание на 20 статья отъ учреждението на Върховний Сѣдъ съ съществуващиятъ редъ за подаванието на апелативнитѣ жалби срѣщу рѣшенията на Окръжнитѣ и на Мировитѣ Сѣдове?

Като слуша заключението на Прокурора, Върховнийтъ Сѣдъ взе въ съображение: 1-о) че, споредъ горѣозначениятъ циркуляръ на Върховнийтъ Сѣдъ отъ 12-й юни 1879 г., № 11, не се позволява на Сѣдилищата да върщатъ кассационнитѣ жалби, по причина че срокътъ за потъжвание билъ изминалъ, но отъ какъ ся увѣрятъ че установлениятъ отъ 9 ст. на Учреждението на Върховнийтъ Сѣдъ залогъ отъ 40 фр. е платенъ, задължаватъ ся да ги пращатъ безразлично въ Върховнийтъ Сѣдъ, който ся обвязва самъ да рѣшава да ли потъжванието е направено на време; 2-о) че може би по онова време и да сѣ съществуваха причини които да сѣ предизвикали издаванието на горѣозначениятъ циркуляръ, но нѣма никакво сѣмнение, че, на основание на 20 ст. отъ Учреждението на Върх. Сѣдъ, кассационнитѣ жалби трѣбва да се подаватъ и приематъ по този редъ, който е установленъ и за апелативнитѣ жалби, и който редъ не само е законенъ, но е и по практиченъ въ всичкитѣ отношения, като гарантира повече и интере-

ситѣ на сѣдящитѣ ся страни; 3-о) че на основание на тоя циркуляръ сѣ потъжвали въ Върховнийтъ Сѣдъ много просрочени кассационни жалби, които по станали въ распорѣдителни засѣдания опредѣления на Върховния Сѣдъ ся сѣ оставяли безъ послѣдствие, когато, ако да бѣше предоставено на сѣдилищата да върщатъ просроченитѣ кассационни жалби, съгласно съ редътъ, който е установленъ за апелативнитѣ жалби, то кассаторитѣ не инакъ ще си изгубваха залогътъ отъ 40 фр., освѣнъ ако указанитѣ отъ тѣхъ писмено и словесно причини, за възстановлението на кассационнийтъ срокъ, бѣха ся припознали за незаконни; 4-о) че съ тоя циркуляръ ся предписва на сѣдилищата да не върщатъ кассационнитѣ жалби само по причина на изминуванието на узаконениятъ срокъ, но не и тогава, когато едно лице подава за друго кассационна жалба, безъ да има отъ него довѣренность за това, когато подателятъ на кассационната жалба не прилага при нея квитанция за 40-тѣхъ фр. по причина на сиромашия, безъ да представи такво удостоверение за сиромашията си, каквото ся изисква отъ 982 и 983 ст. отъ Врѣм. Сѣд. Правила, и каквото единственно може да ся счита законно, когато кассационната жалба не е подписана отъ никого, но само въ заглавието ся спомѣнува отъ кого тя ся подава, когато кассационната жалба е подписана отъ лице, което нѣма никакво участие въ дѣлото, когато въ кассационната жалба ся помѣщаватъ оскърбителни и неприлични изражения, когато при кассационната жалба не ся прилагатъ още толкова преписи отъ нея, колкото сѣ лицата, които сѣ били въ препирня съ кассаторьтъ, когато ся е обявило обжаловаемото рѣшение; Но сѣдебнитѣ учреждения не само сѣ допуцали и допуцатъ на основание на неправилното имъ тѣлкувание на горѣозначениятъ циркуляръ, неиспълнението на всичкитѣ тия узаконени форми, които ся изискватъ при подаванието и приемванието на кассационнитѣ жалби, но не ся изпълнявали и предписанията на същиятъ тоя циркуляръ, като ся провождали въ Върховнийтъ Сѣдъ кассационни жалби, при които не ся е прилагала изискуемата отъ 9 ст. на учреждението на Върховнийтъ Сѣдъ квитанция отъ ковчежничеството за че ся е внесълъ залогътъ отъ 40 франка; 5-о) че численитѣ въ предидущийтъ пунктъ неправилности при подаванието и приемванието на кассационнитѣ жалби могатъ да ся поправятъ и попълнятъ отъ подавателитѣ, ако не е изминалъ установлениятъ за подаванието имъ срокъ, напимѣрь, ако подавателятъ на кассационната жалба не е упълномощенъ да подава за друго лице кассационна жалба, то отъ какъ му ся върне отъ Сѣдътъ кассационната му жалба по причина на нѣманието пълномощно, той, подавателятъ на кассационната жалба може да ся снабди съ пълномощно отъ лицето, за което подава кассационната жалба, ако кассационнийтъ срокъ не е още изминалъ, въ противенъ случай, ако има законни причини може да иска възстановлението на кассационнийтъ срокъ; но въ по многото случаи, подавателятъ на кассационната жалба има възможность да поправи неправилноститѣ при подаванцето на кассационната му жалба щомъ му ся укажатъ отъ Сѣдътъ тия неправилности, на пимѣрь, ако жалбата му кассационна не е подписана отъ него, той може изведнажъ да я подпише; 6-о) че разгѣжданието на причинитѣ, на основание на които ся изисква възстановлението на кассационнийтъ срокъ, е по стодно споредъ закона да ся предостави на сѣдилищата, чрезъ които ся подаватъ кассационнитѣ жалби, отъ колкото на Върховнийтъ Кассационенъ Сѣдъ, защото ако кассаторьтъ иска възстановлението на кассационнийтъ срокъ, по причина че пощата е закъснѣла по пѣтътъ вслѣдствие на особенни непредвидени обстоятелства, то това обстоятелство Кассационнийтъ Сѣдъ нѣма възможность да провѣри, защото конвертътъ на който ся означава датата на приемванието му въ пощата и пристигванието му въ градътъ, гдѣто ся намира Сѣдътъ, до когото ся провожда, ся захвърля и не ся провожда отъ сѣдилищата заедно съ кассационната жалба; тѣй сѣщо Кассационнийтъ Сѣдъ нѣма възможность да провѣри и това обстоятелство, когато кассаторьтъ иска възстановление на кассационнийтъ срокъ по причина че обжаловаемото отъ него рѣшение не било своевременно изготвлено отъ сѣдията, коумто е било поръчено или пре-

писъ отъ него не е било възможно да се получи своевременно, отъ канцелярната на Сждьтъ; и 7-о) че Кассационниятъ Сждь, като разгледва всичкитъ жалби само отъ формална страна, не може да влиза въ сжщността на жалбитъ и самъ да рѣшава да ли потѣжванието ерѣщу окончателнитъ рѣшения е станало на време или не, но това трѣбва да рѣшатъ сждилищата, които разгледатъ по сжщность, и опредѣленията на които по тоя предметъ могатъ да се обжаловатъ въ Кассационниятъ Сждь отъ сждящитъ ся, съгласно съ редьтъ, който е установленъ за апелативнитъ жалби.

Възъ основание на горѣизложенитъ обстоятелства и съображения, Върховний Кассационенъ Сждь Опредѣлява: 1), горѣозначениятъ циркуляръ на Върховний Сждь отъ 12-й юний 1879 г. подъ № 11, да ся отмѣни, като ся предпише на сждилищата отъ сега нататъкъ, при подаването и приемването на кассационнитъ жалби, противъ окончателнитъ рѣшения на Общитъ Сждилища и Мировитъ Сждии да назятъ сжщитъ правила и сжщитъ редь, който е установленъ за подаването на апелативнитъ жалби, а именно: 295, 296, 308—312 ст. включително и 865 ст. отъ Вр. Сжд. Правила и 2-о) Станалото опредѣление да ся съобщи Окръжно на всичкитъ Сждилища за ръководство и изпълнение, а преписъ отъ него да ся испроводи до Господина Министра на Правосъдието за свѣденіе.

София, 23 юний 1881 г.

На първообразното подписали: Предсѣдателствующий Мишайковъ, Членове: Иванчо Пенчовичъ, Г. А. Моравеновъ, Ѳ. Бурмовъ. Приподписалъ: Секретаръ Н. Беневъ.

Съ първообразното е вѣрно:

Секретарь: **Н. Беневъ.**

Телеграмми.

До Господина Министра на Финанситъ.

Рахово, 22 юний 1881 год.

Дъждоветъ, които валѣха на 20 и 21 текущия насърдчиха населението и то полага сега добра надѣжда на реколтата на кукуруза.

№ 1508.

Управитель Лука Радуловъ.

Разградъ, 22 юний.

Всичкитъ земни произвѣдения сж въ добро състояние, освѣн находящитъ се покрай рѣката Ломъ малко се поизвлѣкоха отъ дъждоветъ, а кукуруза е въ добро положение.

№ 2850.

Управитель Златевъ.

Отъ Руссенский окръженъ управитель

РАПОРТЪ

№ 2527.

Съгласно телеграммата Ви отъ 16 т. м. подъ № 1032, честь имамъ да Ви извѣстя, Господине Министре, че всичкитъ видове земни и плодни произвѣдения, а равно и кукуруза въ вѣренното ми окръжие обѣщаватъ добра реколта, ако не би отъ сега нататъкъ да ги повреди дъждъ или градъ.

Земледѣлицитъ иматъ голѣма надѣжда въ плодородието, а ячмитъ почти половината се пожънати.

Руссе, 17 юний 1881 год.

Окръженъ управитель Д. Поповъ.

Отъ Берковский окръженъ управитель

РАПОРТЪ

№ 1537.

Имамъ честь да донеса, че качеството на тѣзгодишната реколта на всичкитъ земни и плодни произвѣдения е добра, при това прибавямъ, че земледѣлицитъ отъ вѣренното ми окръжие възлагатъ надѣжда на кукурузьтъ посѣтъ както преди тѣй и послѣ дъждоветъ.

Берковецъ, 18 юний 1881 год.

За окръжний управитель Д. Вжлневъ.

Телеграфически Депеши

на „Държавенъ Вѣстникъ“.

(Агенция „Хавасъ“.)

Парижъ, 22 юний. Портата увѣрява че испращаньето на подкрепления въ Триполисъ нѣма никакъвъ характеръ на враждебность къмъ Франция. Вѣрва се че Портата ще се откаже отъ да проводи войски. Saussier е назначенъ воененъ командантъ въ Алжирія, намѣсто Осмона, който остава на разположение. Делебекъ е назначенъ командантъ въ Оранъ намѣсто Церезъ, който остава на разположение.

Тунисъ. — Вчера въ Мансуба единъ фанатикъ арапинъ убилъ единъ французски капитанинъ.

Ню-Йоркъ. — Извѣстията относително здравьето на г. Гарфилда сж обезпокоителни.

Суезъ. — Ружди паша, египетски чиновникъ, трѣгна за остр. Масаухъ и Баиллулъ въ Червеното море, натоваренъ отъ Вицекраля да направи изслѣданье отъ близо по убийството на Италиянеца пѣтешественникъ Guiletti и накаже виновницитъ. Два кораба — единъ италиански а другъ английски ще стоятъ въ Баиллулъ до когато трае изслѣданьето.

Лондонъ, 24 юний. Въ камарата за общинитъ Сиръ Карлъ Дилке заяви че не се е приело никакво потвърденіе за разговорьтъ който е ималъ Българския Князь съ кореспондентина на „Стандардъ“. Мнѣнието на английското правителство върху изясненіето което има да даде на думата България е онова, което може да се извлече отъ прочитаньето на Берлинскій договоръ, който дава Балканитъ за южна граница на България. Правителството не е чуло да се говори че нѣкоя отъ силитъ е предложила да се окупира България, но нито пакъ е вѣроятно. — Отъ изборитъ на насамъ не се е получило никакво оплакванье върху начиньтъ по който се произвеждатъ.

Бобленцъ, 25 юний. Изъ день въ день императрицата е по-добрѣ.

Виенна. — „Политическата кореспонденция“ получила отъ Атина телеграмма, въ която се казва че тазъ заранъ 7,000 гръцки войници подъ командата на Сутцо, влѣзнали въ турското село Димарисъ; вѣроятно утрѣ ще влѣзатъ въ Арта. Краля ще посѣти Арта идущата недѣля.

Парижъ. — Камарата на депутатитъ отхвърли предложението съ което се искаше да се унищожи посолството предъ Ватиканъ.

Вашингтонъ. — Гарфилдъ е малко по-добрѣ.

Виена. — Вѣст. „Новата Пресса“ обнародва една телеграмма отъ Цариградъ, въ която се исказватъ опасения между европейскитъ въ Цариградъ кругове, че наказанието на Митхадъ паша ще стане между 22 и 23 юлия за да се предвари всяко намѣсанье предъ свършеното дѣло.

Атина, 26 юний. Турцитъ испразнили вчера Арта. Гръцитъ заняли испразненитъ мѣста. Каглиари съ пароплува Антеонъ трѣгна за Тунисъ.

Свищовский Мировий Сждия.

ЗАДОЧНО РѢШЕНИЕ.

Въ името на

НЕГОВО ВИСОЧЕСТВО АЛЕКСАНДРЪ I-Й.

БЪЛГАРСКИЙ КНЯЗЪ.

На 1881 год. май 4 день Свищовский мировий сждия въ публично сждебно заседание разгледва гражданското дѣло № 173 отъ 1881 г. по искьтъ предявенъ отъ Свищовската жителка Дервишъ узунъ Дервишова противъ Абаверь Абазъ Ахмедовъ тоже жителъ Свищовски а сега съ неизвѣстно мѣстожителство за 3000 гроша.

При разбирателството на дѣлото присѣтствуваха само тѣжителката Дервишъ узунъ Дервишова съ майка си Хатидже а отвѣтникьтъ отсѣтствувахе, прочете се прощението на тѣжителката подадено при бивший Свищов. окръж. сждь на 19 юний 1880 год. и записано подъ № 1608, съдържанието на което гласи че Свищовеца Абазъ Ахмедовъ, който преди нѣколко години умрѣлъ длъжалъ на тоже покойниятъ имъ баща и мжжъ една сумма отъ 3000 гроша, по единъ записъ но този записъ въ врѣме на войната го изгубили, като добавиха че всичко това можатъ да докажатъ чрѣзъ двама души свидѣтели които сж привели съ себе си които слѣдъ като се допитатъ молятъ да се осжди Абаверь наследника на реченний покойникъ и длъжникъ Абазъ Ахмедовъ да имъ заплатятъ тѣмъ, като наследници на покойний си баща и мжжъ суммата отъ 3000 гроша, заедно съ всичкитъ сждебни разноски които се направили и ще направятъ до исплащаньето:

Слѣдъ това се пристѣпи къмъ допитванье на приведенитъ свидѣтели отъ които съ обѣщаніе че ще кажатъ всичко по чиста съвѣсть.

Абди Кючукъ Ахмедовъ жителъ и търговецъ Свищовски показа: зная че покойний Абазъ Ахмедовъ длъжи на Узунъ Дервишоолу 3000 гроша, по единъ записъ и зная че слѣдъ смъртьта му до

